

Donder en bliksem

Het is nacht. De kerkklok in het dorp slaat één uur. Bram kampeert in de tuin. Hij schrikt wakker van een harde dreun. De grond trilt ervan.

Ik ben helemáál niet bang voor onweer, denkt hij. Ik heb er veel over gelezen.

Je krijgt elektriciteit als warme en koude wolken over elkaar heen schuiven. Dat zijn de bliksemflitsen. Simpel toch? En omdat de bliksem heet is, ontploft de lucht eromheen. Daarom hoor je een knal.

Een lichtflits verlicht de hemel. Na vijf tellen klinkt de donder al.

Het onweer is nu wel erg dichtbij, denkt Bram. Hij schiet overeind. Als het onweert, kan de bliksem inslaan op de ijzeren tentstokken. Dus moet je nooit in een tent blijven zitten.

Hij pakt zijn spullen bij elkaar en rent naar huis.

Even later zit hij in de keuken achter een kop warme melk.

‘Goed dat je naar binnen bent gekomen,’ zegt zijn vader. Hij kijkt op de klok. ‘Maar nu als de bliksem naar boven. Het is al kwart voor twee.’

Bram ligt in zijn bed. Het onweer is bijna voorbij. Kamperen is leuk, denkt hij. Bij móói weer, niet bij onweer.